

התנפצות הפרדיגמות

written by דוד מ' וינברג | 23.10.2023

המדיניות הביטחונית והמדינית של ישראל לעולם לא תחזור להיות מה שהייתה. הפלישה הג'יהאדיסטית לישראל ריסקה לא רק חיים רבים, אלא גם אשליות רבות. מעשי הטבח שביצע חמאס בשמחת תורה השמידו גם תפיסות קונבנציונליות, שכבה אחר שכבה, וניפצו לרסיסים עשרות שנים של פרדיגמות כוזבות וחשיבה אסטרטגית שגויה.

שורה ארוכה של תפיסות מדיניות ופרדיגמות הוכחו כשגויות, דמיוניות, והזויות ☹️ ובאופן קטלני. אולם להתנפצות הטרגית שלהן יש גם תועלת חשובה. המדיניות השגויה והפרדיגמות הכוזבות תוחלפנה בנחישות במדיניות חפצת חיים.

התנפצה האמונה שניתן יהיה לצרף למשפחת העמים או להכיל את הרפובליקה האסלאמית של איראן, ואת צבאות שלוחיה חמאס וחיזבאללה, המופקדים על ביצוע רצח עם בישראל. להפך, יש לרסק אותם. גם לפלסטינים וללבנונים מגיע להשתחרר מציפורני ארגוני הטרור הללו.

התנפצה התאוריה שבעקבות לקיחת השליטה על שני מיליון תושבי עזה חמאס יהפוך ל"אחראי", "מתון" או "בוגר" יותר. זה לא קרה.

התנפצה תאוריית השלום הכלכלי, שהניחה כי שגשוג לפלסטינים ישמש כחיסון נגד אידאולוגיה אסלאמית קיצונית וחינוך לרצח עם. מיליונים, וכנראה מיליארדים, של דולרים לפיתוח כלכלי שהרעיף העולם על הפלסטינים בעזה, והוזרמו מקטאר במזוודות לעזה, רק חיזקו את המפלצת. יש לעצור את כל אפיקי המימון של חמאס.

התנפצה התפיסה שישראל יכולה "לצמצם את הסכסוך" או "למתן תמריצים לאלימות" באמצעות מתנות לחמאס בדמות עשרות אלפי היתרי עבודה ישראלים לאוכלוסיית עזה, או על ידי הקלות המתירות כניסת עשרות אלפי טונות של סחורות אזרחיות והומניטריות לעזה מדי יום, או על ידי מכירת גז, חשמל ומים לממשלת חמאס. ישראל חייבת להתנתק מכל אחריות לפלסטינים ברצועת עזה, עד לחיסול חמאס.

התנפץ הנוהג של התקשורת והדיפלומטיה המערבית המתחסדת לכנות את חמאס ארגון "מיליטנטי", ואת הכוחות החמושים שלו "מיליציות". חמאס הוא דאעש, ולוחמיו כמוהם כחיילי האינצ'גרוּפּוּן הנאציים. ישראל צריכה לגנות דיפלומטים ועיתונאים שעדיין משתמשים ברוב חוצפתם במונחים המעורפלים והפחדניים.

התנפצה התפיסה הכוזבת שלפיה הסכסוך של הפלסטינים עם ישראל הוא על "ההתנחלויות הבלתי חוקיות בשטחים הפלסטיניים הכבושים", כלומר היישובים הישראליים בעזה וביהודה ושומרון. הסכסוך הוא על כל "התנחלות" יהודית בארץ ישראל, ובכלל זה על קיבוץ בארי, כפר

אביב, נתיב העשרה, כיסופים, שדרות וכרם שלום. וגם על תל אביב, באר שבע, חיפה וירושלים. ועל כל מקום שציונים מעיזים לגור בו בארץ אבותיהם. המכשול לשלום הוא לא "התנחלות" ישראלית אלא האסלאם הרדיקלי, והלאומיות הפלסטינית הדוגלת בהשמדה.

התנפץ "פתרון שתי המדינות" בעתיד הנראה לעין, והתפיסה שלפיה מדינה פלסטינית אחת או שתיים לצד ישראל יביאו ליציבות, ביטחון ושגשוג לכול. חמאס חיסל בצורה משכנעת את ההשערה ² שתמיד הייתה שברירית אבל עד כה נחשבה אמינה ³ שפתרון כזה יהיה הטוב ביותר. לפחות בדור הנוכחי, ישראל לא תוכל לסבול מדינה פלסטינית מלאה לצידה. כל מדינה כזו עלולה להפוך, וסביר שתהפוך, למדינת חמאס.

התנפצה ההנחה שיום אחד מחמוד עבאס יבשיל להיות שותף לשלום. עבאס לא השמיע ולו קורטוב של שאט נפש כלפי התקפת חמאס השבוע, שלא לדבר על גינוי מפורש. הבה נודה על האמת, נראה שאין היום הבדל של ממש בין מטרות תנועת החמאס והפת"ח.

התנפצה גישת אובמה-ביידן המכירה ב"זכותה הלגיטימית" של איראן לתפקיד דומיננטי באזור, כולל הזכות להעשרה גרעינית, ובמקביל להכיר באינטרסים האיראניים "הצודקים" בסוריה, עיראק, לבנון, תימן ובשטחים הפלסטינים. אובמה כינה זאת "היערכות מחדש" ראויה באזור, הרואה באיראן כוח חיובי, מתוך הנחה מטופשת ומקוממת שאיראן תהיה מעצמה השומרת על הסטטוס קוו.

התנפצה בקול גדול ההסתמכות של צה"ל על טכנולוגיה כדי להבטיח את הביטחון בגבולות, החל מחיישנים, לוויינים ומזל"טים ועד לגדרות משוכללות, מחסומים תת-קרקעיים מתוחכמים ומערכות חדשניות להגנה מטילים.

רק חשבו על כל אותן חיילות צעירות וחכמות שיושבות מול מסכי המחשב שלהן במטה הפיקוד המרחבי של צה"ל בעזה, ועוקבות אחר כל שועל ומאורת שועל של האויב; התצפיתניות, שזכו לשבחים מקצינים ישראלים ולמחמאות במאות סרטונים מהללים, נטבחו בידי חמאס כבר בשעה הראשונה של הפלישה, והטכנולוגיות שלהן נוטרלו בקלות.

רק חיילים שיורים כדורים אמיתיים המחסלים את האויב יכולים להבטיח ביטחון. ישראל צריכה יותר חיילים התקפיים עם כוח אש קטלני.

התנפצה ההנחה ש"סבבים" תקופתיים ישמרו שהאויב לא ירים ראש; קרי, ההנחה שכמה סבבים קצרים של תקיפות כירורגיות ממוקדות על מחסני נשק של חמאס (תוך זהירות יתרה שלא לפגוע במבנים סמוכים) יספיקו כדי לשמור על הארגון מוחלש ומורתע. כנראה שלא. לכן, לא עוד הליכה ספורדית על קצות האצבעות, עם תקיפות כירורגיות זהירות להחריד.

התנפצה התקווה שהעולם יוכל אי פעם להחיל את "הדין ההומניטרי הבינלאומי" ואת מה שמכונה "דיני מלחמה" על אויביה של ישראל. התנפצה התפיסה שלפיה המסגרות יפות הנפש

והמגמתיות הללו תוכלנה להמשיך לקשור את ידיה של ישראל מאחורי גבה כאשר צה"ל יוצא למתקפה.

ישראל אינה יכולה להרשות לעצמה תגובה "מידתית" לחמאס. היא חייבת להפעיל כוח לא פרופורציונלי כדי לחסל את האויב. איראן, חמאס, ותומכיהם באירופה יאיימו על ישראל בבית הדין הפלילי הבינלאומי. שיאיימו. קצנו בכל אותם עורכי דין ושופטים בינלאומיים מוטים וצבועים שיודעים להפליל רק את ישראל.

זכרו שכל אותם שופטים רברבנים גינו את ישראל על השימוש שעשתה בכוח על מנת לעצור את הניסיונות הקודמים של חמאס לפרוץ את הגבול. בעיניהם, כל תגובה ישראלית לאיום מצד חמאס היא בלתי חוקית, בלתי מוסרית ובלתי מידתית.

התנפצה הנטייה הישראלית הקבועה להתנצל; הצורך הישראלי המושרש לתרץ תירוצים למבצעים הצבאיים ולייפות אותם; ההכפפה של ההחלטות הביטחוניות של ישראל לרצונה לשמור על "תדמית" טובה בעולם, ולאילוצי "ההסברה" הקדושה או הדיפלומטיה הציבורית המנומסת. לא עוד.

ישראל נלחמת כעת על חייה נגד אויבים המבקשים את השמדתה, והמוכנים לערוף ולאנוס בדרכם להשיג זאת דרך כל בית ישראלי. ישראל אינה יכולה להרשות לעצמה להמשיך לשחק יפה בארגז החול, מתוך דאגה ל"תדמית" שלה בסלונים הליברליים של פריז או ניו יורק.

חמאס **לא ניפץ** את התקווה ואת האפשרות המתגבשת לשלום מזרח-תיכוני רחב בין ישראל למדינות ערב החשובות ביותר. העובדה שבקרוב חמאס לא יתקיים עוד, תהפוך את השלום לאפשרי וכדאי יותר.

המאמר התפרסם ב-זמן ישראל 23.10.2023. מאמר המקור הופיע באנגלית ב-ג'רוזלם פוסט 13.10.2023 וב-ישראל היום 15.10.2023.